

Incipit epistola beati Hieronimi ad Damasum papam in quatuor euangelistas.

Eatissimo pape

Damaso. Hieronimus. Nouum opus me facere cogis ex veteri: ut post exemplaria scripturarum toto orbe dispersa quasi quidam arbitri se debeat et quod inter se variant que sint illa que cum greca consentiant veritate: decernam. Pius labor sed periculosa presumptio. iudicare de ceteris. ipius ab omnibus iudicanduz: sensis mutare linguam et canescensem mundum ad initia retrahere paruuloz. Quis enim doctus pariter vel indoctus: cum in manus volumen assumpsit: et a salina quam semel imbibit viderit discripare quod lectitat: non statim erumpat in vocem me falsariu me clamans esse sacramentum: qui audeam aliquid in veteribus libris addere: mutare: corrigere? Aduersus quam inuidiam duplex causa me consolat: quod et tu qui sum sacerdos es: fieri iubes: et verum non esse quod variat: etiam maledicoz te stimonio comprobast. Si enim latinis exemplaribus fides est adhibenda: respondeat quibz tot sunt exemplaria pene quot codices. Hinc autem veritas est querenda de pluribus cur non ad grecam originem reuerteres: ea que vel a viciosis interpretationis male edita. vel a presumptoribus imperitis emendata perueritus: vel a librariis dormitantibus aut addita sunt aut murata. corrigimus: Neque vero ego de veteri dispiro testamento: quod a septuaginta senioribus in grecam linguam versus: tercio gradu ad nos usque pervenit. Non quero quid aquila quid symmachus sapiat quare theodocion in nouos et veteres me dicitur incedat. Sit illa vera interpretatio: quam apostoli probauerunt. De novo nunc loquor testamento quod grecum esse non dubium est: excepto apostolo Mattheo: qui primus in indea euangeliu christi hebraicis litteris edidit. Hoc certe cum in nostro sermone discordat: et diuersos riuulorum transites ducit uno de fonte querendum est. Pretermitto eos codices quos a Luciano et Hesicio cupatos paucos hominum asserit pueras contentio: quibz viiqz nec in veteri instrumento post septuaginta interpretes emendare quod licuit: nec in novo profuit emendasse: cum multaz gentium linguis scriptura ante translata doceat falsa esse que addita sunt. Igitur hec presumptio farruacula pollicetur quatuor in euangelia: quorum ordo est iste. Mattheus. Marcus. Lucas. Johannes. codicu grecorum emendata collatione sed veterez: que nec multum a lectionis latine consuetudine discrepant ita calamo imperauimus: ut his tamen que sensum videbantur mutare: correctis: reliqua manere patremur ut iuerat. Lanones quoque quos Eusebius cesariensis episcopus alexandrinu secundus ammonium in decem numeros ordinavit: sicut in greco ha-

bentur expressimus. Nam si quis de curiosis voluerit nosse que in euangeliis vel eadem vel vicina vel sola sint: eo distinctione cognoscet. Magnus siquidem hic in nostris codicibus error inolevit: dum quod in eadem realius euangelista plus dixit: in alio quod minus putauerint: addiderunt: vel dum eundem sensum aliis alter exponit: ille qui unum et quatuor primum legerat: ad eius exemplum ceteros quoque estimauerit emendados. Unde accidit: ut apud nos mixta sint omnia: et in Marco plura Luce atque matthei. Rursum in Mattheo plura Jobanis et Marci: et in ceteris reliquo que in aliis propria sunt inueniantur. Cum itaque canones legeris qui subiecti sunt confusionis errore sublato: et similia omnium scies: et singulis sua queque restitus. In canone primo concordat quatuor. Mattheus. Marcus. Lucas. Jobannes. In secundo tres. Mattheus. Marcus. Lucas. In tertio tres. Mattheus. Lucas. Jobannes. In quarto tres. Mattheus. Marcus. Jobannes. In quinto duo. Mattheus. Lucas. In sexto duo. Mattheus. Marcus. In septimo duo. Mattheus. Jobannes. In octavo duo. Lucas. Marcus. In nono duo. Lucas. Jobannes. In decimo. propria viuisquisque que non habent in aliis ediderunt. Singulis vero euangeliis ab uno incipiens usque ad finem librorum dispar numerus accrescit. Dic negro colore prescriptus sub se habet alium ex minio discoloratum: qui ad decem usque procedens inveniat prior numerus in quo sit canone regnatus. Cum ergo aperto codice: verbi gratia: illud siue illud capituluz scire volueris cuius canonis sit: statim ex subiecto numero doceberis: et recurrens ad principia in quibus canonum est distincta cogenesis: eodemque statim canone ex titulo frontis inuenito: illum quem querebas numerum eiusdem euangelii qui et ipse ex inscripto significat inuenies: atque et vicino ceterorum transitibus inspectis: quos numeros et regione habeant: adnotabis: et cum scieris: recures ad volumina singulorum et sine mora repertis numeris quos annis signaueras: reperies et loca in quibus vel eadem vel vicina dixerunt. Opto ut in christo valeas: et memineris mei papa beatissime.

Incipit prologus sancti Hieronimi.

Hoc lures suisque qui euangelia scripserunt Lucas euangelista testatur dicens: Numquidem multi conati sunt ordinare narrationem rerum que in nobis complete sunt: sic ut tradiderunt: nobis qui ab initio ipsi viderunt sermonem: et ministraverunt ei: et presuerantia usque ad presentis tempus monimenta declarant: que a diuersis autoribus edita diuersarum heresum fuere principia: ut est illud iuxta egyptios: et Thomam: et Matthiam et Bartholomeum: duodecim quoque apostolorum et basilidis atque apollinis ac reliquo quos

Prologi in euangelistas.

enumerare longissimum est. cum hec tamen in presentia necesse sit dicere. extitisse quosdam qui sine spiritu et gratia dei conati sunt magis ordinare narrationem. quod historiam terere vertitatem. Quibus iure pot illud propheticus coaptari. Ut quod prophetat de corde suo. qui ambulant post spiritum suum. qui dicunt. hec dicit dominus. et dominus non misit eos. De quibus et salvator in euangelio Iohannis loquitur. Omnes qui ante me venerunt: fures fuerunt et latrones. Qui venerunt: non qui missi sunt. Ipse enim ait: Veniebant. et ego non mittebam eos. In venientibus presumptio temeritatis. in missis obsequium seruitutis est. Ecce si autem quod domini voce supra petram fundata est. quam introduxit rex in cubiculum suum. et ad quam per foramen ascensionis occulte misit manum suam similis damule binnuloque certiorum. quattuor flumina paradisi instar eructuans quattuor et angulos et annulos habet. per quos quasi arca testamenti et custos leges domini lignis mobilibus vehitur. Primus omnium Matthaeus est publicanus cognomento leui: qui euangelium in iudea hebreo sermone edidit ob eorum vel maxime causas qui in hunc crediderat ex iudeis: et nequaquam legis umbra secedente euangelij veritatem feruabant. Secundus Marcus interpres apostoli Petri. et alexandrinus ecclesie primus episcopus: qui dominum quidem saluatorum ipse non vidit: sed ea quae audierat magistrum predicantem in terra fidem magis gestorum narravit quod ordinem. Tercius Lucas medicus natione syrus antiocensis. cui laus in euangelio: qui et ipse discipulus apostoli pauli in achabae bythiniisque partibus volumen codidit. quodam altius repetens. et ut ipse in prohemio confiteatur audita magis quam visa describens. Ultimus Iohannes apellex et euangelista quem hunc plurimum amauit. qui suspectus domini recubens purissima doctrinam fluentia potauit. et qui solus de cruce meruit audiendum. Ecce mater tua. Is cum esset in asia. et iam tunc hereticoque semina pullulareretur cherinthi. et hebionis. et ceterorum qui negant christum in carne venisse: quos et ipsis in epistola sua antichristos vocat. et apellex paulus frequenter percutit: coactus est ab omnibus pene tunc asic episcopis. et multarum ecclesiarum legationibus de diuinitate saluatoris altius scribere. et ad ipsorum: ut ita dicam: dei verbum: non tam andaci quam felici temeritate prouerpere. ut ecclesiastica narrat historia. cum a fratribus cogeretur ut scriberet. ita facturum se respondisse: si in dicto ieiunio in commune omnes deum deprecaretur. Quo expleto. reuelatione saturatus in illud prohemium celo veniens eructauit: In principio erat verbum et verbum erat apud deum. et deus erat verbum. hoc erat in principio apud deum. Hec igitur quattuor euangelia multo ante predicta Ezechielis quoque volumen probat. in quo prima visio ita continet. Et in medio similitudo quattuor animalium et vultus eorum. facies hominis et fa-

cies leonis. et facies vituli. et facies aquile. Prima hominis facies Matthaeum significat. qui quasi de homine exorsus est scribere: Liber generationis hiesu christi filii dauid filii abraam. Secunda marci. in quo vox leonis in heremo rugientis auditur: Vox clamantis in deserto. parate viam domini. rectas facite semitas eius. Tertia vituli. quod euangelistam lucam a zacharia sacerdote summis initium prefigurat. Quarta iohanneum euangelistam. qui assumptis pennis aquile et ad altiora festinans. de verbo dei disputat. Letera que sequuntur in eundem sensum proficiunt. Crura eorum recta et pennati pedes. et quocunque spiritus ibant. ibant. et non reuertebantur. et dorsa eorum plena oculis. et scintillae ac lampades in medio discurretes. et rota in rota. et in singulis quatuor facies. Unde et apocalipsis iohannis. post expositionem vigintiquattuor seniorum qui tenentes citharas et phialas adorantes agnum dei. introducit fulgura atque tonitrua. et septem spiritus discurrentes. et mare vitreum. et quattuor animalia plena oculis dicens: Animal primum simile leoni. et secundum simile vituli. et tertium simile homini. et quartum simile aquile volanti. Et post paululum. Plena inquit erant oculis. et requiem non habebant die ac nocte. dicentia: Sanctus sanctus dominus deus omnipotens. qui erat. et qui est. et qui venturus est. Quibus cunctis perspicue ostendit. quatuor debere tamen euangelia suscipi. et omnes apocryphorum nenia mortuis magis hereticis quam ecclesiasticis viuis canendas.

Argumentum in euangelium secundum Mattheum incipit.

Mattheus ex

indea sicut in ordine primus ponitur: ita euangelium in iudea primus scripsit: cuius vocatio ad deum ex publicis actibus fuit: duorum in generali christi principia presumens: Sababeus fuit. viiiii cuius prima circumcisio in carnem: alterius cuius secundum cor saule reprobat. electio fuit. Ex utrisque enim primis stipula natus est. christus. Hicque quaterdenario numero triformiter posito: principiis f. i. ab abrahā f. vel via f. dauid. a credendi fide in electionis temporis porrigitur. et ex electio utrum in transmigrationis diem dirigens: atque a transmigrationis die usque

Modus tractandi talis est. Omnis genealogiam christi scribit: distinguens eam per tres thesserentes: dauid. et abrahā. et aduentum magorum in bethleem. et de occisione parvulorum. deinde de baptismō christi et ieiunio xl. dierū. et de temptatione tripli. Postea dicitur: in eius. s. de sermone habito in monte. deinde gesta et miracula christi exponit. Tandem dicitur de passione resurrectio. et ascensione agit. Hunc autem libro Hieronimus prologū permittit in quo ostendit ubi euangelium scripsit et de quanto statu ad quam dignum sit assumptus. et de quibus et quo ordine in hoc euangelio tractet.

Duorum inge. Id est. pretermittens